

Αριθμός 255/2024

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
(ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ)

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή, Ανθή Πεϊδου, Πρόεδρο Πρωτοδικών, την οποία όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοικήσεως του Πρωτοδικείου Αθηνών και τη Γραμματέα, Μαρία Λελεδακη.

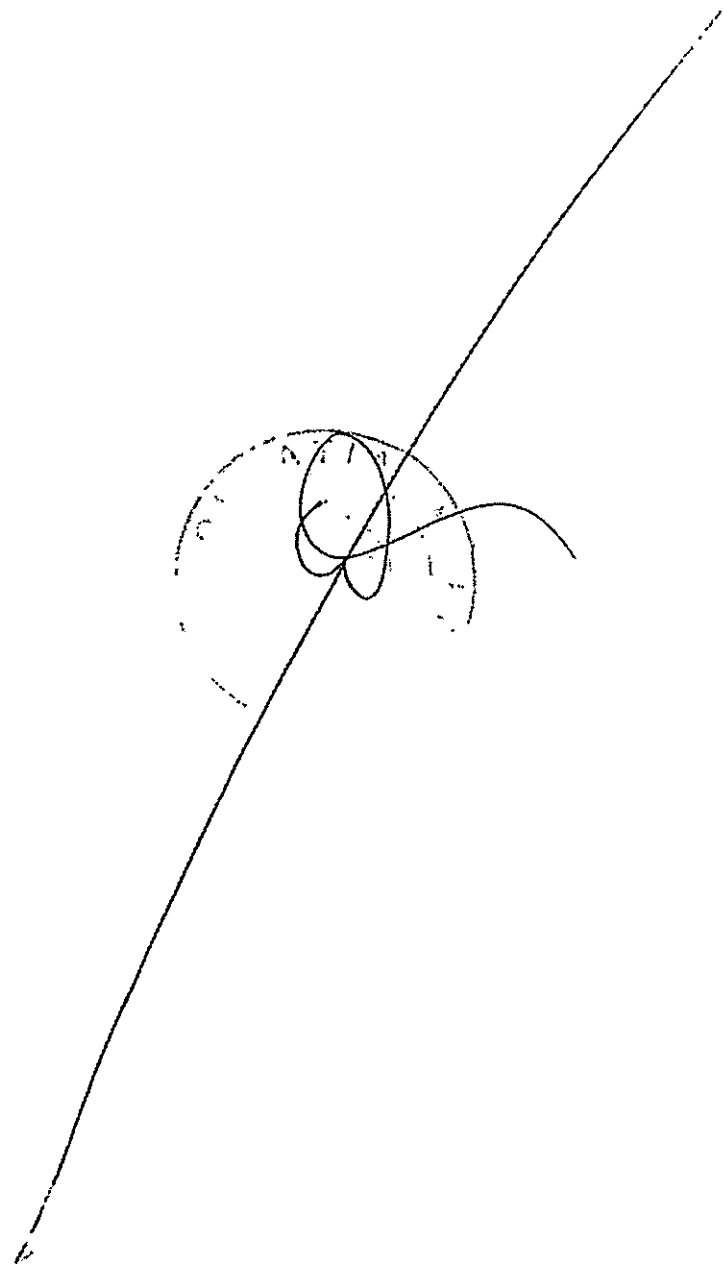
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του την 15^η Μαρτίου 2024 για να δικάσει την υπόθεση:

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ: Ελληνικού Δημοσίου, το οποίο εκπροσωπείται νόμιμα από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, που κατοικοεδρεύει στην Αθήνα, με ΑΦΜ 090165560 και τον Υπουργό Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού, που κατοικοεδρεύει στο Αμαρούσιο Αττικής, με ΑΦΜ 090055799, το οποίο εκπροσωπήθηκε από τη Δικαστική Πληρεξουσία του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, Γεωργία – Ελευθερία Γεωργούλα, (ΑΜ ΝΣΚ 432), που κατέθεσε προτάσεις.

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ: Δευτεροβάθμιας συνδικαλιστικής οργάνωσης με την επωνυμία «ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ (Ο.Λ.Μ.Ε.)», η οποία εδρεύει στην Αθήνα (οδός Ερμού και Κορνάρου αριθμ.2), με ΑΦΜ 090056422 και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία εκπροσωπήθηκε από την πληρεξουσία Δικηγόρο Αθηνών, Άννα Κωνσταντοπούλου, (ΑΜ ΔΣΑ 38436), που κατέθεσε προτάσεις.

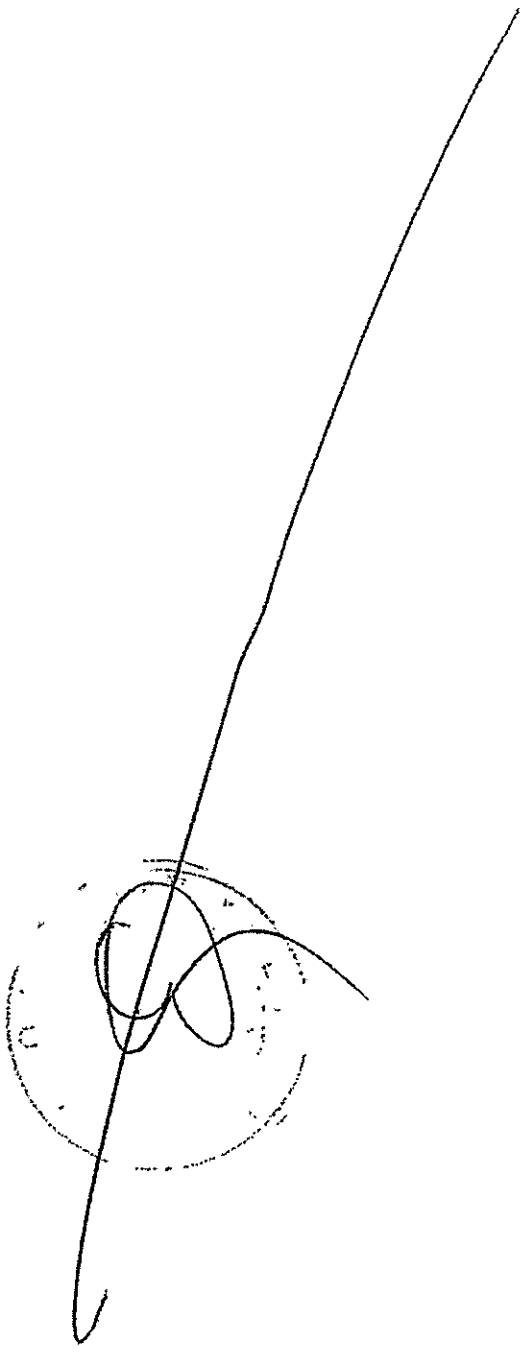
Το ενάγον ζητεί να γίνει δεκτή η από 13-03-2024 αγωγή του, η οποία κατατέθηκε στην γραμματεία του Δικαστηρίου στις 13-03-2024 με γενικό και ειδικό αριθμούς κατάθεσης δικογράφου 32578/625/13-03-2024 και προσδιορίσθηκε να συζητηθεί κατά την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, η οποία εκφωνήθηκε με την σειρά του πινακίου, η Δικαστική Πληρεξουσία του ΝΣΚ και η πληρεξουσία Δικηγόρος της εναγομένης

νομικών πληροφοριών «νόμος»). Εξάλλου, η κατεπείγουσα φύση των διαφορών του άρθρου 22 παρ. 3 του νόμου 1264/1982 επιβάλλει την προσωρινή εκτέλεση των καταψηφιστικών αποφάσεων, γιατί η επιβράδυνση της εκτέλεσης προκαλεί συνήθως σημαντική ζημία στον νικήσαντα διάδικο. Το δικαστήριο μπορεί να μην κηρύξει την απόφαση προσωρινά εκτελεστή, αν πιθανολογεί ότι η εκτέλεση θα προκαλέσει ανεπανόρθωτη βλάβη στο διάδικο που ηττήθηκε (Λεβέντης Γεώργιος, «Εργατική Νομοθεσία», σελ. 451 επ.). Επιπρόσθετα, με τη διάταξη του άρθρου 68 του ΚΠολΔ, δικαστική προστασία έχει δικαίωμα να ζητήσει όποιος έχει άμεσο έννομο συμφέρον, κατά δε τη διάταξη του άρθρου 70 του ΚΠολΔ, όποιος έχει έννομο συμφέρον να αναγνωρισθεί η ύπαρξη ή μη ύπαρξη κάποιος έννομης σχέσης, μπορεί να εγείρει σχετική αγωγή. Από τις παραπάνω διατάξεις προκύπτει ότι αντικείμενο της αναγνωριστικής αγωγής είναι η αυθεντική βεβαίωση της ύπαρξης ή ανυπαρξίας έννομης σχέσης, δηλαδή συνήθως δικαιωμάτων και υποχρεώσεων υπό στενή έννοια, αλλά και έννομων σχέσεων ως τέτοιων χωρίς να μπορούν να καταστούν αντικείμενο αναγνωριστικής αγωγής μεμονωμένα στοιχεία έννομης σχέσης ή προδικαστικά ζητήματα αυτής (Κεραμεύς - Κονδύλης - Νίκας, «Ερμηνεία ΚΠολΔ», άρθρο 70, τόμος Ι, σελ. 152). Ωστόσο, απαραίτητη προϋπόθεση για την έγερση αναγνωριστικής αγωγής, όπως σαφώς συνάγεται από τη διάταξη του άρθρου 70 του ΚΠολΔ, είναι η συνδρομή εννόμου συμφέροντος, το οποίο ερευνάται και αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο και το οποίο υπάρχει όταν εξαιτίας της αμφισβήτησης δημιουργείται αβεβαιότητα για τις έννομες σχέσεις του ενάγοντος, από την οποία απειλείται σε αυτόν βλάβη, που δεν μπορεί να ανατραπεί διαφορετικά παρά μόνο με την αναγνώριση από το δικαστήριο της ύπαρξης ή της ανυπαρξίας του δικαιώματος ή της υποχρέωσης, αιρομένης έτσι της νομικής αβεβαιότητας και του από αυτήν προερχόμενου κινδύνου (ΕφΘεσ 1914/2003 Αρμ 2004.1310). Εξάλλου, το έννομο συμφέρον για την άσκηση της αναγνωριστικής αγωγής αποτελεί ειδική προϋπόθεση του παραδεκτού της αγωγής που θα πρέπει καταρχήν να εκτίθεται, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 216 του ΚΠολΔ, στο σχετικό δικόγραφο με την επίκληση των γεγονότων που το εξειδικεύουν και, στη συνέχεια, να αποδεικνύεται από τον ενάγοντα

1914

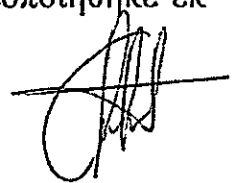

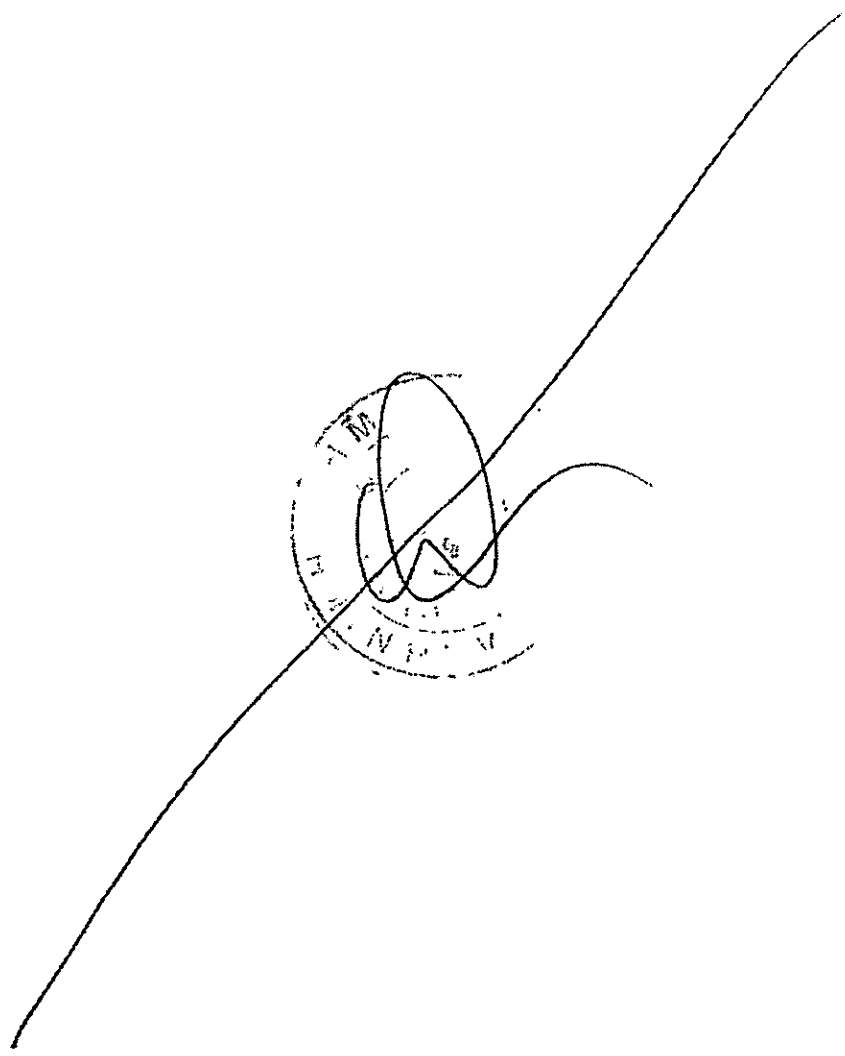
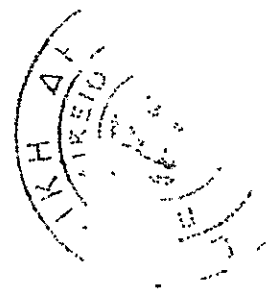
ικών πληροφοριών «νόμος»). Εξάλλου, η κατεπείγουσα φύση των διαφορών του άρθρου 22-παρ. 3 του νόμου 1264/1982 επιβάλλει την προσωρινή εκτέλεση των αναγνωριστικών αποφάσεων, γιατί η επιβράδυνση της εκτέλεσης προκαλεί συνήθως σημαντική ζημία στον νικήσαντα διάδικο. Το δικαστήριο μπορεί να μην κηρύξει την άρση προσωρινά εκτελεστή, αν πιθανολογεί ότι η εκτέλεση θα προκαλέσει πανόρθωτη βλάβη στο διάδικο που ηττήθηκε (Λεβέντης Γεώργιος, «Εργατική Νομοθεσία», σελ. 451 επ.). Επιπρόσθετα, με τη διάταξη του άρθρου 68 του ΚΠολΔ, η αναγνωριστική προστασία έχει δικαίωμα να ζητήσει όποιος έχει άμεσο έννομο συμφέρον, αλλά δε τη διάταξη του άρθρου 70 του ΚΠολΔ, όποιος έχει έννομο συμφέρον να γνωρισθεί η ύπαρξη ή μη ύπαρξη κάποιος έννομης σχέσης, μπορεί να εγείρει αναγνωριστική αγωγή. Από τις παραπάνω διατάξεις προκύπτει ότι αντικείμενο της αναγνωριστικής αγωγής είναι η αυθεντική βεβαίωση της ύπαρξης ή ανυπαρξίας έννομης σχέσης, δηλαδή συνήθως δικαιωμάτων και υποχρεώσεων υπό στενή έννοια, αλλά και έννομων σχέσεων ως τέτοιων χωρίς να μπορούν να καταστούν αντικείμενο αναγνωριστικής αγωγής μεμονωμένα στοιχεία έννομης σχέσης ή προδικαστικά ζητήματα αυτής (Κεραμεύς - Κονδύλης - Νίκας, «Ερμηνεία ΚΠολΔ», άρθρο 70, παρ. 1, σελ. 152). Ωστόσο, απαραίτητη προϋπόθεση για την έγερση αναγνωριστικής αγωγής, όπως σαφώς συνάγεται από τη διάταξη του άρθρου 70 του ΚΠολΔ, είναι η ύπαρξη εννόμου συμφέροντος, το οποίο ερευνάται και αυτεπαγγέλτως από το δικαστήριο και το οποίο υπάρχει όταν εξαιτίας της αμφισβήτησης δημιουργείται σημαντική ζημία για τις έννομες σχέσεις του ενάγοντος, από την οποία απειλείται σημαντική βλάβη, που δεν μπορεί να ανατραπεί διαφορετικά παρά μόνο με την άρση από το δικαστήριο της ύπαρξης ή της ανυπαρξίας του δικαιώματος ή της υποχρέωσης, αιρομένης έτσι της νομικής αβεβαιότητας και του από αυτήν προερχόμενου κινδύνου (ΕφΘεσ 1914/2003 Αρμ 2004.1310). Εξάλλου, το έννομο συμφέρον για την άσκηση της αναγνωριστικής αγωγής αποτελεί ειδική προϋπόθεση παραδεκτού της αγωγής που θα πρέπει καταρχήν να εκτίθεται, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 216 του ΚΠολΔ, στο σχετικό δικόγραφο με την επίκληση των νόμων που το εξειδικεύουν και, στη συνέχεια, να αποδεικνύεται από τον ενάγοντα

1110
1110
1110
1110
1110

1110
1110
1110
1110
1110

ενώ σε διαφορετική περίπτωση η αγωγή απορρίπτεται ως απαράδεκτη (ΑΠ 155/2002, ΑΠ 886/2001 τράπεζα νομικών πληροφοριών «νόμος», ΕφΑθ 6379/2003 τράπεζα νομικών πληροφοριών «νόμος»). Τέλος, στο άρθρο 3 του νόμου 2224/1994, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του με το άρθρο 91 του νόμου 4808/2021 (ΦΕΚ 101Α'/19.06.2021), ορίζεται ότι «Οι συνδικαλιστικές οργανώσεις που κηρύσσουν απεργία στο Δημόσιο, τους Ο.Τ.Α., τα Ν.Π.Δ.Δ. καθώς και σε φορείς, υπηρεσίες, οργανισμούς και επιχειρήσεις που αναφέρονται στην παρ. 2 του άρθρου 19, υποχρεούνται να καταθέσουν ενώπιον του Ο.ΜΕ.Δ. (Οργανισμός Μεσολάβησης και Διαιτησίας) αίτηση διεξαγωγής δημόσιου διαλόγου για τα αιτήματα της απεργίας. Η αίτηση αυτή, μαζί με κατάλληλη πρόσκληση σε συνάντηση ανάδειξης μεσολαβητή στον τόπο, ημέρα και ώρα που ορίζει ο Ο.ΜΕ.Δ., επιδίδεται στον εργοδότη με δικαστικό επιμελητή, με ευθύνη των συνδικαλιστικών οργανώσεων που κηρύσσουν την απεργία, το αργότερο συγχρόνως με τις επιδόσεις που προβλέπονται στην παρ. 1 του άρθρου 19 και την παρ. 2 του άρθρου 20». Ο δημόσιος αυτός διάλογος είναι η τελευταία προσπάθεια την οποία θεσπίζει το δίκαιο για την ειρηνική επίλυση της διαφοράς και την αποφυγή της απεργίας και συνεπώς υπηρετεί εν μέρει τους ίδιους σκοπούς, τους οποίους υπηρετεί και η γνωστοποίηση των αιτημάτων τέσσερις (04) ημέρες προ της έναρξης της απεργίας. Η πρόσκληση του εργοδότη σε δημόσιο διάλογο είναι κατά νόμο προϋπόθεση για τη νομιμότητα της απεργίας στο Δημόσιο, τους ΟΤΑ, τα Ν.Π.Δ.Δ., καθώς και σε φορείς, υπηρεσίες, οργανισμούς και επιχειρήσεις που αναφέρονται στην παρ.2 του άρθρου 19. Η τήρηση της ανωτέρω διαδικασίας είναι υποχρεωτική έστω και εάν είχε προηγηθεί οιοσδήποτε διάλογος μεταξύ των μερών. Απεργία πραγματοποιούμενη άνευ προηγούμενης πρόσκλησης προς δημόσιο διάλογο είναι παράνομη (ΕφΠειρ 258/2008 ΠειρΝομ 2008.164, ΕφΑθ 5799/2001 ΔΕΕ 2001.1032 ΕφΠατρ 217/2000 ΕΕργΔ 2001.544, ΜΠρΑθ 1713/2001 τράπεζα νομικών πληροφοριών «νόμος», Παπασταύρου, «Απεργία», έκδοση Γ', αριθμός 266, Λεβέντης Γεώργιος, « Συλλογικό Εργατικό Δίκαιο», έκδοση 2η, σελ. 697 επ.). Εξάλλου, κατά τη διάταξη του άρθρου 19 παρ.2 του νόμου 1264/1982, όπως αυτή είχε τροποποιηθεί με το άρθρο 3 του νόμου 1915/1990 και τροποποιήθηκε εκ

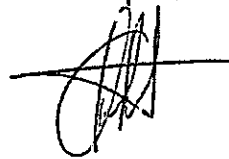

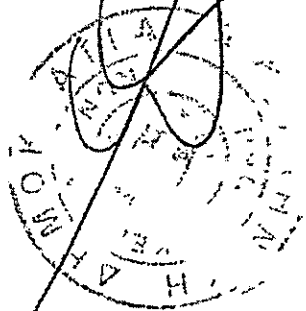
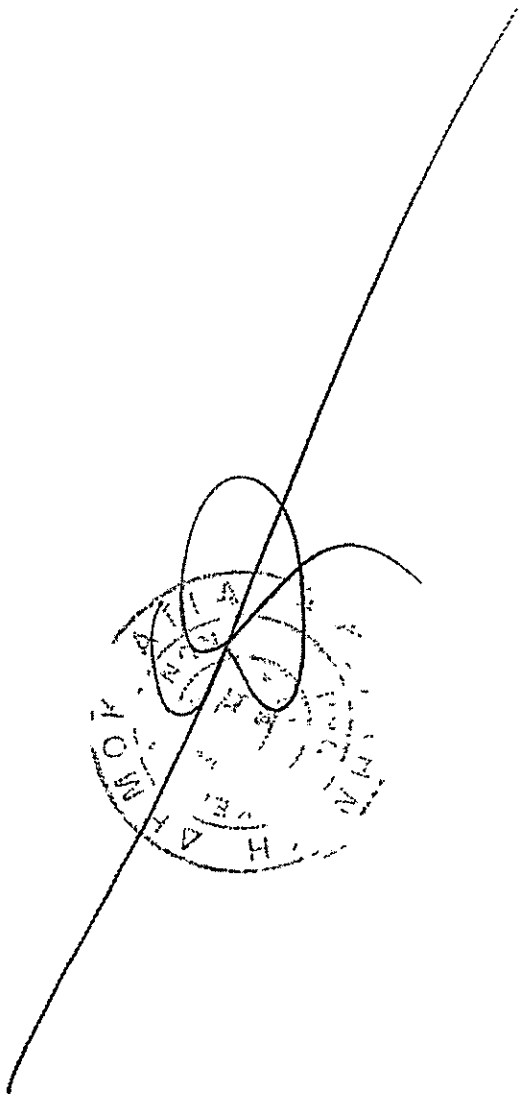
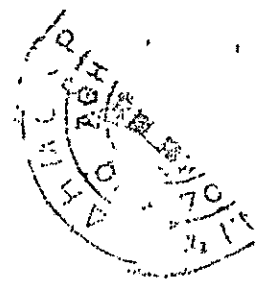
νέου με το άρθρο 92 του νόμου 4808/2021 (ΦΕΚ 101Α'/19.06.2021) και σύμφωνα με το άρθρο 100 παρ.3 του ιδίου νόμου εφαρμόζεται για απεργίες που κηρύσσονται μετά την έναρξη ισχύος του νόμου 4808/2021, «Η απεργία των εργαζομένων με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου στο δημόσιο, στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης, στα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, στις επιχειρήσεις δημόσιου χαρακτήρα ή κοινής ωφέλειας η λειτουργία των οποίων έχει ζωτική σημασία για την εξυπηρέτηση βασικών αναγκών του κοινωνικού συνόλου, επιτρέπεται μετά από την τήρηση της διαδικασίας της παρ. 2 του άρθρου 20 και του άρθρου 21». Σύμφωνα δε με τις διατάξεις του άρθρου 20 παρ.2, προκειμένου για εργαζομένους του άρθρου 19 παρ.2 κήρυξη απεργίας δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί πριν περάσουν τέσσερις (4) πλήρεις ημέρες από τη γνωστοποίηση των αιτημάτων και των λόγων που τα θεμελιώνουν με έγγραφο που κοινοποιείται με δικαστικό επιμελητή στον εργοδότη ή στους εργοδότες, στο Υπουργείο το οποίο ασκεί τη σχετική εποπτεία και στο Υπουργείο Εργασίας. Η απεργία δεν μπορεί να αφορά αιτήματα διάφορα από εκείνα που γνωστοποιήθηκαν. Στην προκείμενη περίπτωση, με την κρινόμενη αγωγή του το ενάγον εκθέτει ότι η εναγομένη τυγχάνει δευτεροβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση και ότι μέλη αυτής είναι πρωτοβάθμιες συνδικαλιστικές ενώσεις εκπαιδευτικών κάθε κλάδου και κατηγορίας, δημόσιοι υπάλληλοι της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης. Ότι στις 12-03-2024 του επιδόθηκε εξώδικη δήλωση της εναγομένης, το περιεχόμενο της οποίας παρατίθεται αυτούσιο στο αγωγικό δικόγραφο με την οποία του γνωστοποίησε, για τους λόγους που αναφέρονται σ' αυτήν, ότι μετά την παρέλευση τεσσάρων ημερών από την κοινοποίησή της και μέχρι την ικανοποίησή της, κηρύσσει απεργία - αποχή όλων των εκπαιδευτικών της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, που καλύπτονται από την εναγόμενη από κάθε διαδικασία ή ενέργεια, που συνδέεται με την διαδικασία αξιολογήσεως των νόμων 4692/2020 και 4823/2021 και των κατ' εξουσιοδότηση τούτων κανονιστικών αποφάσεων και ότι ζητά την πραγματοποίηση ουσιαστικού διαλόγου μεταξύ του Υπουργείου Παιδείας και της εναγόμενης. Ότι ήδη με τις υπ' αριθμ. 195/2024 και 227/2024 αποφάσεις του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, κηρύχθηκε παράνομη και καταχρηστική η απεργία - αποχή των

ΔΗ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ (ΙΤΥΣΣΕ)

εκπαιδευτικών της ΑΔΕΔΥ, της ΔΟΕ και της εναγόμενης, αντίστοιχα, από την λόγω διαδικασία αξιολόγησης Ότι η απεργιακή κινητοποίηση της εναγομένης τυγχάνει παράνομη, διότι: 1) δεν τηρήθηκε από αυτή η διαδικασία που προβλέπεται από τη διάταξη του άρθρου 3 παρ.1 του νόμου 2224/1994, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή της με το άρθρο 91 του νόμου 4808/2021, σύμφωνα με την οποία οι συνδικαλιστικές οργανώσεις που κηρύσσουν απεργία στο Δημόσιο υποχρεούνται να καταθέσουν ενώπιον του Οργανισμού Μεσολάβησης και Διαιτησίας αίτημα διεξαγωγής διαλόγου για τα αιτήματα της απεργίας και στη συνέχεια, να επιδώσουν με δικαστικό επιμελητή το σχετικό αίτημα με πρόσκληση σε συνάντηση για την ανάδειξη μεσολαβητή, κατά τα ειδικότερα εκτιθέμενα στην αγωγή και 2) ότι η ένδικη απεργιακή κινητοποίηση τυγχάνει αμιγώς πολιτική, διότι επιχειρεί να καταλύσει το δικαίωμα της πολιτειακής εξουσίας να νομοθετεί, σε ζήτημα μάλιστα που ανήκει στην αποκλειστική ρυθμιστική εξουσία της και υπερβαίνει τα όρια που επιβάλλουν η καλή πίστη, τα χρηστά ήθη και ο κοινωνικός και οικονομικός σκοπός του δικαιώματος σε απεργία, αφού τα αιτήματά της αποσκοπούν στην κατάργηση των διατάξεων των άρθρων 66 έως 80 του ν.4823/2021 και των κατ' εξουσιοδότηση αυτών υπουργικών αποφάσεων και όχι στην προαγωγή ή διαφύλαξη συγκεκριμένου οικονομικού ή εργασιακού συμφέροντος ή στην επίλυση προβλημάτων, τα οποία ενδεχομένως υφίστανται οι εκπαιδευτικοί που εντάσσονται σε αυτήν, λόγω πρόσθετων, πέραν των βασικών καθηκόντων τους, υποχρεώσεων που αναλαμβάνουν βάσει των επίμαχων διατάξεων και στοχεύουν ευθέως στην μεταβολή της κυβερνητικής πολιτικής, επιπλέον δε έχει εξαγγελθεί για αόριστη διάρκεια, ήτοι μέχρι την ικανοποίηση του αιτήματος για πραγματοποίηση διαλόγου μεταξύ των διαδίκων. Ότι η συγκεκριμένη απεργιακή μορφή, εφόσον συνιστά απεργία, είναι παράνομη, διότι η εναγομένη, εξαγγέλλοντας απεργιακή κινητοποίηση-αποχή με το προαναφερθέν περιεχόμενο αφενός αρνείται τον έλεγχο του εργοδότη-Ελληνικού Δημοσίου επί του έργου των εκπαιδευτικών που εντάσσονται σε αυτήν, ώστε καταλύει με τον τρόπο αυτό τον εννοιολογικό χαρακτηριστικό της υπαλληλικής σχέσης και της σχέσης εξαρτημένης εργασίας, ήτοι τον έλεγχο του εργοδότη, παραβιάζοντας έτσι το υπαλληλικό καθήκον

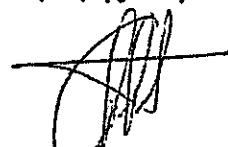

των υπαλλήλων και αφετέρου δεν αξιώνει παρανόμως την κατάργηση του νόμου, αλλά τον καταργεί στην πράξη, με την απεργιακή μορφή που επέλεξε, με αποτέλεσμα η ένδικη απεργιακή κινητοποίηση να υπερβαίνει προφανώς τα ακραία αξιολογικά όρια της διάταξης του άρθρου 281 του Α.Κ. Ότι η εξαγγελθείσα απεργία της εναγομένης τυγχάνει καταχρηστική και λόγω του αιτήματος αυτής, με το οποίο ουσιαστικά ζητεί την κατάργηση του ως άνω νόμου αξιολόγησης, αφενός μεν διότι το Ελληνικό Δημόσιο, υπό την ιδιότητά του ως εργοδότης, αδυνατεί να ικανοποιήσει το απεργιακό αίτημα και να καταργήσει τον ψηφισμένο από το Κοινοβούλιο νόμο, αφετέρου δε διότι το επίδικο απεργιακό αίτημα ουσιαστικά θα μπορούσε να ικανοποιηθεί από την ίδια με την προσφυγή της στον ΟΜΕΔ με αίτηση διεξαγωγής δημοσίου διαλόγου. Με βάση αυτό το ιστορικό, το ενάγον, επικαλούμενο για τη νομιμοποίησή του τις διατάξεις του άρθρου 30παρ.Γεδβ του ν.1264/1982, σύμφωνα με το οποίο το Ελληνικό Δημόσιο νομιμοποιείται σε κάθε περίπτωση να προσφύγει ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου, σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 22 και δια του Υπουργού που ασκεί τη σχετική εποπτεία, και όταν έχει εκχωρήσει τις σχετικές κρατικές αρμοδιότητες σε Ο.Τ.Α. ή άλλα Ν.Π.Δ.Δ., ακόμη και με μεταφορά προς αυτούς των κατ' αντικείμενο αρμόδιων υπαλλήλων και επικαλούμενο άμεσο έννομο συμφέρον, αιτείται να αναγνωρισθεί ότι είναι παράνομη (και ως καταχρηστική) η κηρυχθείσα από την εναγομένη απεργία - αποχή από κάθε διαδικασία ή ενέργεια που συνδέεται με την περιγραφόμενη στα άρθρα 66 έως 80 του ν.4823/2021 διαδικασία αξιολόγησης και τις κατ' εξουσιοδότηση αυτού κανονιστικές αποφάσεις και εγκυκλίους, να απαγορευθεί η έναρξη της ως άνω απεργίας - αποχής, να απαγορευθεί η συνέχιση και η επανάληψη της ίδιας ή παρόμοιας απεργίας στο μέλλον, να απειληθεί σε βάρος της εναγομένης χρηματική ποινή δέκα χιλιάδων (10.000) ευρώ για κάθε παραβίαση της εκδοθησόμενης απόφασης, διότι εκ του παράνομου χαρακτήρα της ένδικης απεργιακής κινητοποίησης και της αόριστης διάρκειας αυτής καταδεικνύεται ότι υφίσταται μη συμμόρφωση της εναγομένης στην απόφαση που θα εκδοθεί, να κηρυχθεί η απόφαση που θα εκδοθεί προσωρινώς εκτελεστή, διότι συντρέχουν εξαιρετικοί προς τούτο λόγοι, αφού η καθυστέρηση στην

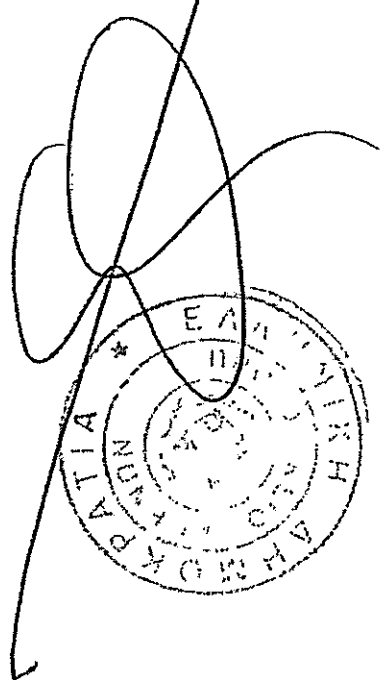
M O W
A
M H W
M O W

M O W
A
M H W
M O W

εκτέλεση αυτής θα προκαλέσει ανεπανόρθωτη βλάβη στο Ελληνικό Δημόσιο και εξακολούθησή της καταδικάζει το εκπαιδευτικό έργο σε μία ανεπίτρεπτη στασιμότητα και να καταδικασθεί η εναγομένη στην καταβολή των δικαστικών του εξόδων. Με το ανωτέρω περιεχόμενο και αιτήματα η υπό κρίση αγωγή παραδεκτά εισάγεται ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου, το οποίο είναι καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο (άρθρα 22 παρ. 4 του Ν. 1264/1982, 614 αρ. 3 και 621 επ. ΚΠολΔ) για να συζητηθεί κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών (άρθρα 614επ. ΚΠολΔ). Η αγωγή είναι ορισμένη, διότι διαλαμβάνει άπαντα τα υπό του νόμου αξιούμενα στοιχεία για τη δικαστική έρευνα και εκτίμησή της, απορριπτομένης της ενστάσεως αοριστίας, που νομίμως προέβαλε η εναγόμενη, και υπό τα εκτιθέμενα στο δικόγραφο παραδεκτά ασκείται από το ενάγον ως ενεργητικά νομιμοποιούμενο, διότι για τη νομιμοποίηση προς διεξαγωγή συγκεκριμένης δίκης αρκεί καταρχήν ο ισχυρισμός του ενάγοντος ότι αυτός και ο εναγόμενος είναι τα υποκείμενα της επίδικης ουσιαστικής έννομης σχέσης, ότι, δηλαδή, ο ίδιος είναι φορέας του ασκούμενου επίδικου δικαιώματος και ο εναγόμενος της αντίστοιχης υποχρέωσης (βλ. ΑΠ 619/2020, ιστοσελΑΠ), η δε βασιμότητα του ισχυρισμού θα προκύψει από την αποδεικτική διαδικασία. Επίσης, η αγωγή είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις που αναφέρθηκαν στις προηγηθείσες νομικές σκέψεις, καθώς και σε αυτές των άρθρων 23 παρ.2 και 25 παρ.1 του Συντάγματος, 19, 20, 22 παρ.4 και 30 παρ.8 του νόμου 1264/1982, 3 του νόμου 2224/1994, 5 του νομοθετικού διατάγματος της 26.06/10.07.1944 περί Δικών Δημοσίου, 22 παρ. 1 του Ν. 3693/1957, 62, 63, 64 παρ.2, 68, 70, 176, 189, 191 παρ. 2, 908 παρ.1, 946 παρ.1 και 947 παρ.1 ΚΠολΔ, πλην του αιτήματος περί κηρύξεως της αποφάσεως προσωρινά εκτελεστής καθ' ο μέρος αφορά στο αίτημα περί αναγνώρισης του παράνομου και καταχρηστικού χαρακτήρα της επίδικης απεργιακής κινητοποίησης, το οποίο πρέπει να απορριφθεί ως μη νόμιμο, δεδομένου ότι από το συνδυασμό των άρθρων 904 παρ. 1 και 2 περ. α', 915 και 916 ΚΠολΔ προκύπτει ότι εκτελεστότητα προσδίδεται από το νόμο μόνο στις αποφάσεις που περιέχουν καταδίκη, δηλαδή στις καταψηφιστικές, δεκτού γενομένου του σχετικού ισχυρισμού της εναγόμενης. Σημειωτέον ότι το αίτημα της αγωγής περί

Handwritten scribbles in the top right corner.

απαγορεύσεως της απεργίας – αποχής με προσωρινά εκτελεστή απόφαση και με την απειλή χρηματικής ποινής σε βάρος της εναγόμενης είναι νόμιμα, απορριπτομένου του περί του αντιθέτου ισχυρισμού της εναγόμενης, καθόσον, εάν η απεργία έχει κηρυχθεί παράνομα, προσβάλλοντας τα δικαιώματά του και το έννομο συμφέρον του για την ομαλή και αδιάκοπη λειτουργία της εργασιακής σύμβασης, δικαιούται ο εργοδότης να ζητήσει με καταψηφιστική αγωγή τη μη έναρξη αυτής, με την απειλή χρηματικής ποινής, όχι για να εξαναγκαστούν οι απεργοί να προσφέρουν παρά τη θέλησή τους εργασία, αλλά για να εξαναγκαστεί η διοίκηση του επαγγελματικού σωματείου να συμμορφωθεί προς τη δικαστική απόφαση και να λάβει σχετική απόφαση για τη μη έναρξη της απεργίας (ΜΠρΑθ 542/2021 αδημοσ). Μετά ταύτα, πρέπει η υπό κρίση αγωγή, καθ' ο μέρος κρίθηκε νόμιμη, να εξεταστεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

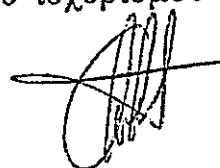
Από όλα τα έγγραφα που προσκομίστηκαν από τους διαδίκους, μερικά εκ των οποίων αναφέρονται ρητώς κατωτέρω, χωρίς να παραλειφθεί η εκτίμηση κανενός κατά την εξέταση της ουσιαστικής βασιμότητας των ισχυρισμών των διαδίκων, καθώς και από τα διδάγματα της κοινής πείρας, που λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο (αρ. 336 παρ. 4 ΚΠολΔ), αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η εναγομένη τυγχάνει δευτεροβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση, μέλη της οποίας είναι πρωτοβάθμιες συνδικαλιστικές ενώσεις εκπαιδευτικών κάθε κλάδου και κατηγορίας, δημόσιοι υπάλληλοι της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης. Δυνάμει των άρθρων 33, 34, 35 και 36 του Ν. 4692/2020 «Αναβάθμιση του Σχολείου και άλλες διατάξεις» θεσμοθετήθηκε η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου κάθε σχολικής μονάδας μέσω της ρύθμισης συλλογικού προγραμματισμού του εκπαιδευτικού έργου και ομάδων δράσεων επαγγελματικής ανάπτυξης, ενώ προβλέφθηκε η αυτοαξιολόγηση των εκπαιδευτικών και η εσωτερική και εξωτερική αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου των σχολικών μονάδων. Περαιτέρω, δυνάμει των διατάξεων των άρθρων 56 - 83 του Ν. 4823/2021 «Αναβάθμιση του Σχολείου, ενδυνάμωση των εκπαιδευτικών και άλλες διατάξεις» θεσπίστηκε σύστημα αξιολόγησης του έργου των στελεχών της εκπαίδευσης, των εκπαιδευτικών και των μελών του Ειδικού

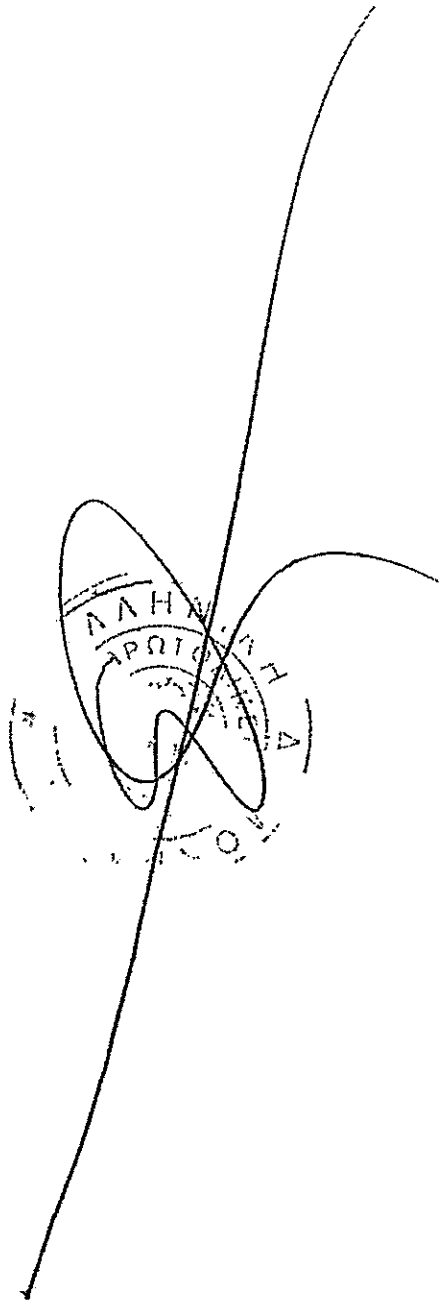
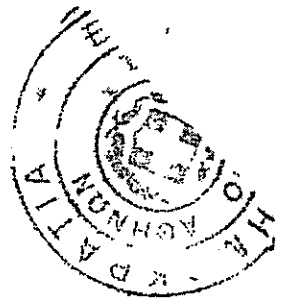
1917
OCT 10
11 11 AM
1917

[A large, diagonal handwritten line or signature is drawn across the page.]

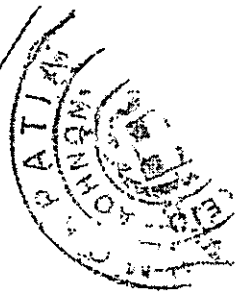
AMERICAN
OCT 10
11 11 AM
1917

Εκπαιδευτικού Προσωπικού (Ε.Ε.Π.) και Ειδικού Βοηθητικού Προσωπικού (Ε. Β. Π.) της δημόσιας Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, καθορίζοντας τα όργανα και τις διαδικασίες αξιολόγησης. Στις 12-03-2024 επιδόθηκε στο ενάγον και ειδικότερα, στην Προεδρία της Κυβερνήσεως, στο Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων και στο Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών (βλ. τις με αριθμούς 3804Γ, 3801Γ και 3803Γ/12-03-2024 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της Περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών με έδρα στο Πρωτοδικείο Αθηνών, Αχιλλέα Μαργιόλα), η από 10-03-2024 εξώδικη γνωστοποίηση της εναγομένης, με την οποία και για τους λόγους που διαλαμβάνονται σε αυτή, γνωστοποίησε στο ενάγον ότι η Γενική Συνέλευση των Προέδρων των ΕΛΜΕ, στη συνεδρίαση της 9^{ης} Μαρτίου 2024, αποφάσισε να κηρύξει «απεργία-αποχή» από όλες τις διαδικασίες που προβλέπονται στους ν. 4692/2020 και 4823/2021 και ότι μετά την παρέλευση τεσσάρων (4) ημερών από την κοινοποίηση της ανωτέρω εξώδικη γνωστοποίησης και μέχρι την ικανοποίηση του αιτήματος για πραγματοποίηση ουσιαστικού διαλόγου μεταξύ των διαδίκων, κηρύσσει απεργία-αποχή από κάθε διαδικασία ή ενέργεια, που συνδέεται με την διαδικασία αξιολογήσεως των νόμων ν. 4692/2020 και 4823/2021 και των κατ' εξουσιοδότηση τούτων κανονιστικών αποφάσεων και εγκυκλίων και αιτήθηκε την πραγματοποίηση ουσιαστικού διαλόγου μεταξύ των διαδίκων. Ακολούθως, το ενάγον, εκπροσωπούμενο από τους Υπουργούς Οικονομικών και Παιδείας, άσκησε την υπό κρίση αγωγή, ζητώντας να κηρυχθεί παράνομη και καταχρηστική η εν λόγω απεργία. Νομιμοποιείται δε το ενάγον στην άσκηση της υπό κρίση αγωγής, δεδομένου ότι το Υπουργείο Παιδείας έχει υπό την εποπτεία του τις σχολικές μονάδες όλης της χώρας και σ' αυτό υπάγεται το σύνολο του παρέχοντος εκπαιδευτικό έργο του εκπαιδευτικού προσωπικού, ενώ η εναγόμενη καλύπτει υπαλλήλους του Δημοσίου. Έχει δε και έννομο συμφέρον το ενάγον για την άσκηση της υπό κρίση αγωγής, καθώς λόγοι δημοσίου συμφέροντος επιβάλλουν το δημόσιο αγαθό της εκπαίδευσης να προγραμματίζεται, συντονίζεται, επικαιροποιείται, ανατροφοδοτείται και βελτιώνεται προς επίτευξη ενός άριστου κατά το δυνατόν, παιδαγωγικού αποτελέσματος, απορριπτομένου του περί του αντιθέτου ισχυρισμού

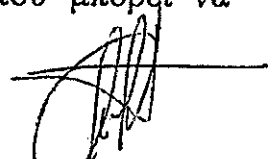

της εναγόμενης. Αποδείχθηκε ότι η εναγομένη συνδικαλιστική οργάνωση δεν τήρησε, πριν από την άσκηση της απεργίας, την απορρέουσα από το άρθρο 3 παρ.1 περ.α' του νόμου 2224/1994, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του με το άρθρο 91 του νόμου 4808/2021, υποχρέωσή της για την υποβολή ενώπιον του Ο.ΜΕ.Δ. αίτησης διεξαγωγής δημόσιου διαλόγου σχετικά με τα αιτήματα της απεργίας, παράλειψη που καθιστά την ένδικη απεργία-αποχή παράνομη, κατά τα προπαρατιθέμενα στη μείζονα σκέψη (ΜονΕφΘεσ 892/2019 τράπεζα νομικών πληροφοριών «νόμος», ΕφΠειρ 258/2008 τράπεζα νομικών πληροφοριών «νόμος», ΜΠρΑθ 249/2023 αδημοσίευτη), δεκτού γενομένου ως βασίμου του σχετικού αγωγικού ισχυρισμού. Αντιθέτως, ο ισχυρισμός της εναγομένης ότι προσχηματικά προβάλλεται εκ μέρους του ενάγοντος ο ως άνω λόγος, δεδομένου ότι σχετικές κινητοποιήσεις για το ζήτημα αυτό έχουν ασκηθεί από την ίδια την εναγόμενη, την Ομοσπονδία της, όσο και από έτερες συνδικαλιστικές οργανώσεις, χωρίς το ενάγον να έχει επιδείξει την παραμικρή διάθεση διαλόγου και ως εκ τούτου σχετική ενέργεια θα απέβαινε άκαρπη, είναι απορριπτέος ως μη νόμιμος, δεδομένου ότι η σχετική υποχρέωση αποτελεί τυπική προϋπόθεση για το νόμιμο της κηρύξεως της απεργίας και συνακόλουθα απαιτείται η τήρησή της, ανεξαρτήτως της τυχόν ευδοκιμήσεως του σχετικού διαλόγου, καθώς σε μια τέτοια περίπτωση, θα ματαιώνονταν ο σκοπός θέσπισης του δημοσίου διαλόγου και συνακόλουθα, η οικεία νομοθετική ρύθμιση θα καθίστατο άνευ αντικειμένου. Η δε επίκληση της εναγόμενης ότι το ενάγον ουδέποτε τους προσκάλεσε για να συζητήσουν τα αιτήματά τους ουδεμία επιρροή ασκεί, δεδομένου ότι η ευθύνη τήρησης της διαδικασίας αυτής βαρύνει την εναγόμενη που προκηρύττει την απεργία και όχι το ενάγον, το οποίο έχει μεν το δικαίωμα να προβεί στην ως άνω ενέργεια, όταν με οποιονδήποτε τρόπο πληροφορηθεί τα αιτήματα της απεργίας ή την κήρυξη απεργίας, χωρίς ωστόσο να προβλέπεται η μετάθεση της ευθύνης τήρησης της υποχρέωσης αυτής από την εναγομένη, που κηρύττει την απεργία στον εργοδότη, και εν προκειμένω, στο ενάγον. Από τη φύση δε της εξαγγελόμενης απεργιακής κινητοποίησης, ήτοι «λευκής» απεργίας-αποχής των υπαλλήλων από ορισμένα και μόνο καθήκοντα και όχι απεργίας, που αφορά σε καθολική αποχή των υπαλλήλων

A large, handwritten signature or scribble, possibly reading "L. H. H.", written in black ink. The signature is positioned diagonally across the page, starting from the bottom left and extending towards the top right, crossing the circular postmark.

από τα εργασιακά τους καθήκοντα, δεν προκύπτει ότι αναιρείται η υποχρέωση για δημόσιο διάλογο, διότι από τη γραμματική διατύπωση της διάταξης του άρθρου 3 παρ.1 περ.α' του νόμου 2224/1994, ως ισχύει, δεν προκύπτει ουδεμία εξαίρεση (πρβλ. ΕφΠειρ 258/2008, ΠΕΙΡΝΟΜ 2008/164), απορριπτομένου του περί του αντιθέτου ισχυρισμού της εναγόμενης ως νόμο αβασίμου. Ομοίως κρίθηκε με την υπ' αριθμ.195/2024 απόφαση του Δικαστηρίου τούτου επί της από 7-2-2024 και με γενικό και ειδικό αριθμό εκθέσεως καταθέσεως 16272/314/07-02-2024 αγωγής του νυν ενάγοντος κατά της νυν εναγομένης, που αφορούσε την απεργία που κήρυξε η τελευταία για τον ίδιο λόγο στις 14-02-2023. Εφόσον, όμως, η ένδικη αγωγή αφορά σε μεταγενέστερα κηρυχθείσα άλλη απεργία, δεν τίθεται ζήτημα απαράδεκτης ασκήσεως αυτής, λόγω δεδικασμένου (βλ. ΜονΠρωτΑθ 1641/1998, τράπεζα νομικών πληροφοριών «νόμος»). Πλέον των ανωτέρω, αποδείχθηκε, ότι το αίτημα με την κηρυχθείσα από την εναγομένη απεργία-αποχή όλων των υπαλλήλων, που καλύπτονται συνδικαλιστικά από αυτήν, από κάθε διαδικασία ή ενέργεια που συνδέεται με την διαδικασία αξιολόγησης των ν. 4692/2020 και 4823/2021 και των κατ' εξουσιοδότηση τούτων κανονιστικών αποφάσεων και εγκυκλίων, αφορά στη μη εφαρμογή των ως άνω διατάξεων για την αξιολόγηση των μελών της εναγόμενης, το οποίο δεν συνδέεται καθ' οιονδήποτε τρόπο με την επίλυση προβλημάτων, τα οποία ενδεχομένως αντιμετωπίζουν οι εκπαιδευτικοί που εντάσσονται σε αυτήν λόγω πρόσθετων, πέραν των βασικών καθηκόντων τους, υποχρεώσεων που αναλαμβάνουν βάσει της ανωτέρω νομοθετικής ρύθμισης περί της διαδικασίας αξιολόγησής τους. Η ικανοποίηση του αιτήματος αυτού δεν εξαρτάται από τη βούληση του ενάγοντος, αλλά από τη βούληση του Ελληνικού Κοινοβουλίου, αφού με αυτό ουσιαστικά διώκεται η απόσυρση των ανωτέρω διατάξεων και η ανάκληση των κανονιστικών αποφάσεων που εκδόθηκαν κατ' εξουσιοδότηση αυτών. Είναι δε πολιτική η απεργία, με την οποία επιδιώκεται άμεσα ή έμμεσα ο εξαναγκασμός της πολιτικής εξουσίας σε πράξη ή παράλειψη των οργάνων της και η οποία στρέφεται κατά των φορέων των συνταγμένων πολιτειακών λειτουργιών και έχει ως κύριο σκοπό, εμφανή ή υποκρυπτόμενο, τον εξαναγκασμό τους σε πράξη ή παράλειψη, που μπορεί να

H MOKPAT
KIBO MOINDI
1951

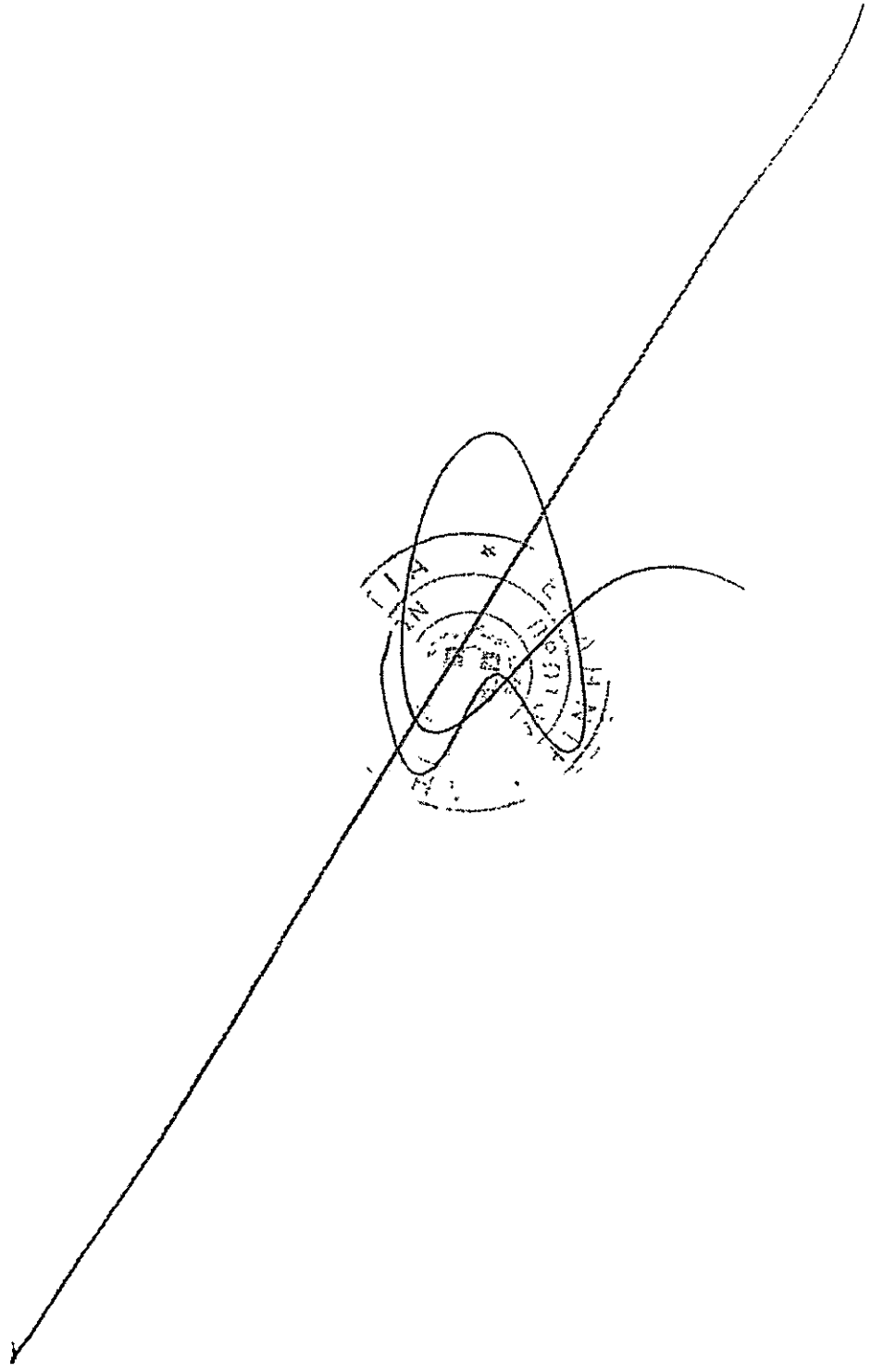
LA
M
KIBO MOINDI
1951

[Handwritten signature]

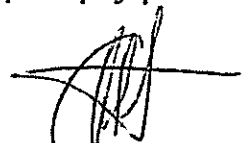
συνίσταται είτε στη μεταβολή κάποιου φορέα της πολιτικής εξουσίας, είτε στην επιβολή ή αποτροπή ορισμένου πολιτικοοικονομικού προσανατολισμού (ΕφΑθ 1/1992, ΕΕργΔ 1992/840). Συνεπώς, η εξαγγελθείσα από την εναγομένη απεργία, με την οποία διεκδικούνται αιτήματα, η ρύθμιση των οποίων ανήκει στην αποκλειστική αρμοδιότητα της πολιτείας και μπορεί να γίνει με θέσπιση ή τροποποίηση ισχυρότων κανόνων δικαίου, είναι πολιτική απεργία και κρίνεται παράνομη, αφού επιχειρεί να καταλύσει το δικαίωμα της πολιτειακής εξουσίας να νομοθετεί σε ζήτημα μάλιστα, που ανήκει στην αποκλειστική ρυθμιστική εξουσία της, αποκλείοντας την αναβάθμιση και βελτίωση του τρόπου λειτουργίας των δημοσίων υπηρεσιών και την αποτελεσματικότερη εξυπηρέτηση των πολιτών (βλ. σχετ. ΕφΑθ 4242/2021 τράπεζα νομικών πληροφοριών «νόμος», Λεβέντης Γεώργιος, «Η καταχρηστική απεργία κατά το Σύνταγμα και το κοινό Δίκαιο», ΝοΒ 32.244, Καρακατσάνης, «Εργατικό Δίκαιο», έκδοση Β', τόμος ΙΙ, σελ. 233, Καλομοίρης, ΕΕργΔ 1954.1178, Σπυρόπουλος, ΕΕργΔ 1953.815), δεκτού γενομένου ως ουσία βάσιμου του σχετικού αγωγικού ισχυρισμού και απορριπτομένου του περί του αντιθέτου ισχυρισμού της εναγόμενης, ως αβάσιμου. Ως εκ τούτου, το Δικαστήριο κρίνει ότι η επίδικη απεργιακή κινητοποίηση συνιστά «πολιτική» απεργία, η οποία είναι παράνομη, αφού επιχειρεί να καταλύσει το δικαίωμα της πολιτειακής εξουσίας να νομοθετεί επί ζητημάτων που ανήκουν στην αποκλειστική ρυθμιστική εξουσία της, καθιστώντας με τον τρόπο αυτό στάσιμο το προσφερόμενο εκπαιδευτικό έργο προς βλάβη των μαθητών και των οικογενειών τους, ενώ λόγοι δημοσίου συμφέροντος επιβάλλουν το δημόσιο αγαθό της εκπαίδευσης να υπόκειται σε συνεχή αξιολόγηση, προκειμένου να βελτιώνεται και να επικαιροποιείται, δεκτού γενομένου ως ουσία βάσιμου του σχετικού αγωγικού αιτήματος του ενάγοντος. Η εναγόμενη παραδεκτώς προέβαλε τον ισχυρισμό ότι η υπό κρίση αγωγή του ενάγοντος ασκείται καταχρηστικώς, δεδομένου ότι εκ της απεργιακής κινητοποιήσεως – αποχής ουδεμία βλάβη προκαλείται εις βάρος του ενάγοντος, αλλά και του εν γένει κοινωνικού συνόλου, που να δικαιολογεί την κήρυξη αυτής ως παράνομης. Ο ισχυρισμός αυτός στοιχειοθετεί την ένσταση καταχρηστικής ασκήσεως του δικαιώματος, η οποία είναι ορισμένη και νόμιμη,

AMOKPAT
JOHNS
IKKID
H

AMOKPAT
JOHNS
IKKID
H

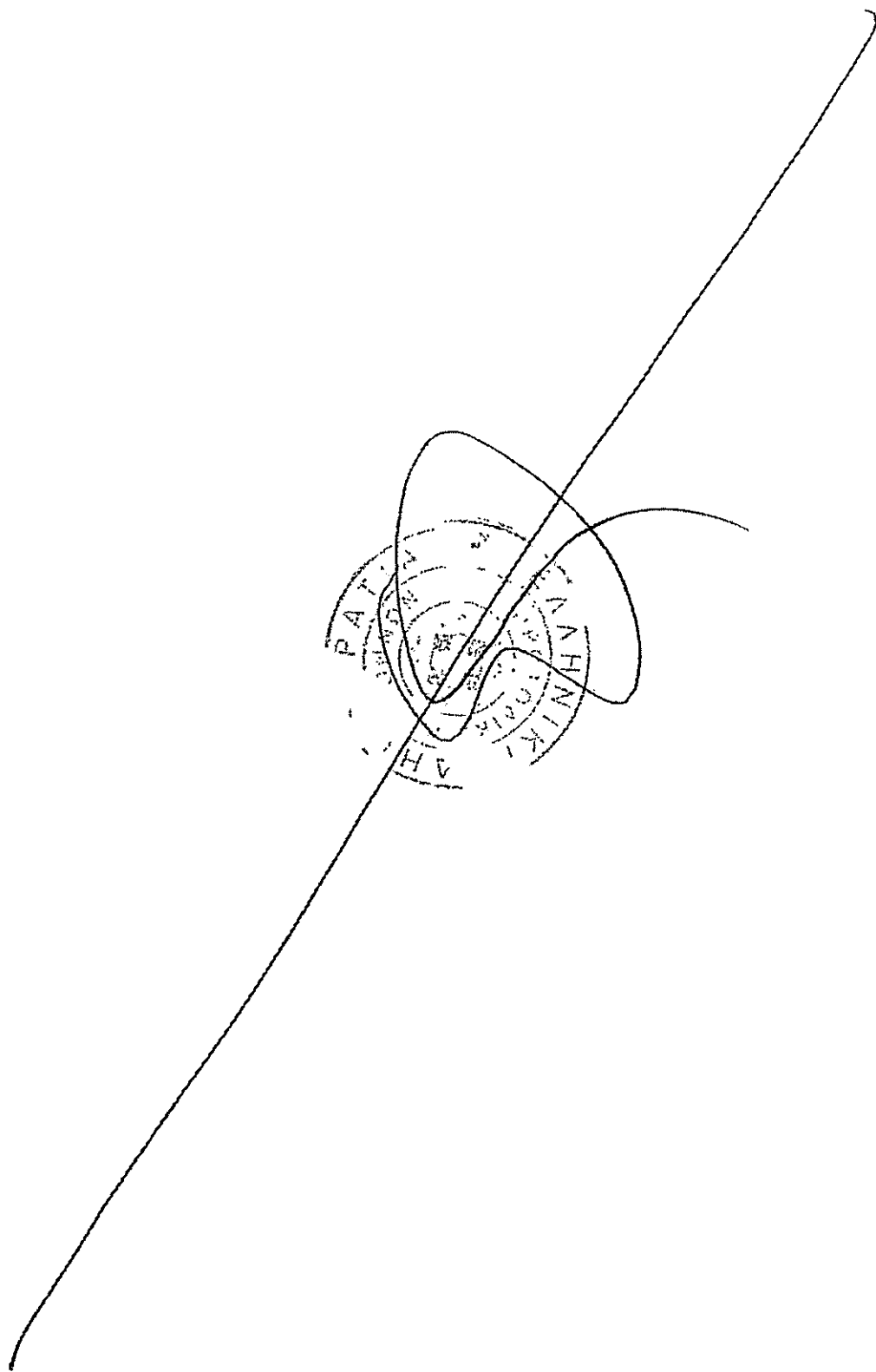

στηριζόμενη στη διάταξη του άρθρου 281 ΑΚ και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα. Αποδείχθηκε ότι η επίδικη απεργιακή κινητοποίηση, που συνίσταται στην αποχή από τη διαδικασία αξιολόγησης των σχολικών μονάδων και των εκπαιδευτικών λειτουργών, προξενεί βλάβη στο κοινωνικό σύνολο (βλ. ad hoc ΜονΕφΑθ 4242/2021) και τούτο διότι η ανωτέρω διαδικασία στοχεύει στη βελτίωση της ατομικής απόδοσης των εκπαιδευτικών και στην προαγωγή και βελτίωση της ποιότητας και αποτελεσματικότητας του παιδαγωγικού και διδακτικού έργου, που προσφέρεται στο πλαίσιο της δημόσιας εκπαίδευσης. Αντιθέτως, η έλλειψη ουσιαστικής αξιολόγησης της ποιότητας της παρεχόμενης εργασίας σε κάθε επαγγελματικό κλάδο και πολύ περισσότερο στον χώρο της δημόσιας εκπαίδευσης, αντικείμενο της οποίας αποτελεί η διαπαιδαγώγηση των νέων ανθρώπων, προκειμένου, μεταξύ άλλων, να ανταποκριθούν μελλοντικά με υπευθυνότητα στα καθήκοντά τους ως πολιτών μίας ευνομούμενης και δημοκρατικής κοινωνίας, φαλκιδεύει σε μεγάλο βαθμό την επίτευξη των ανωτέρω αναγκαίων στόχων και αποτελεί διαχρονικά βασική αιτία των παθογενών φαινομένων, που διέπουν τη λειτουργία της ευρύτερης δημόσιας διοίκησης στη χώρα μας, απορριπτομένης ως αβάσιμης της ενστάσεως καταχρηστικής ασκήσεως του δικαιώματος, που προέβαλε η εναγόμενη. Μετά ταύτα αποδείχθηκε ότι η ένδικη απεργία – αποχή, που προκήρυξε η εναγόμενη είναι παράνομη για τους ανωτέρω αναφερόμενους λόγους, ενώ η εκ μέρους του ενάγοντος επικαλούμενη καταχρηστικότητα της επίδικης απεργίας – αποχής, προϋποθέτει κατ' αρχάς νόμιμα κηρυχθείσα απεργία, η οποία εν προκειμένω δεν υφίσταται, δεκτού γενομένου ως βασίμου του σχετικού ισχυρισμού της εναγόμενης και συνακόλουθα, παρέλκει η εξέταση των σχετικών λόγων καταχρηστικότητας της ένδικης αγωγής. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, η κρινόμενη αγωγή πρέπει να γίνει δεκτή ως βάσιμη κατ' ουσίαν, να αναγνωρισθεί ότι η ένδικη απεργία-αποχή είναι παράνομη και να απαγορευτεί η έναρξή της από την εναγομένη, με την απειλή σε βάρος της εναγομένης χρηματικής ποινής για κάθε περίπτωση παραβίασης της ανωτέρω καταψηφιστικής διάταξης της παρούσας απόφασης, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα

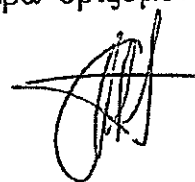

F. L. MOORE
MAY 7 1907

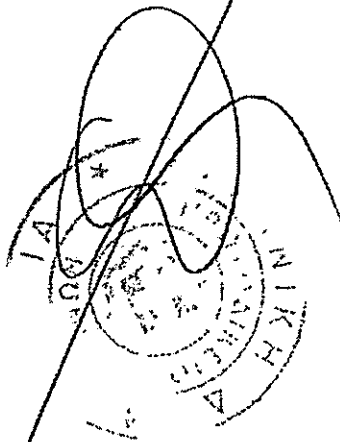
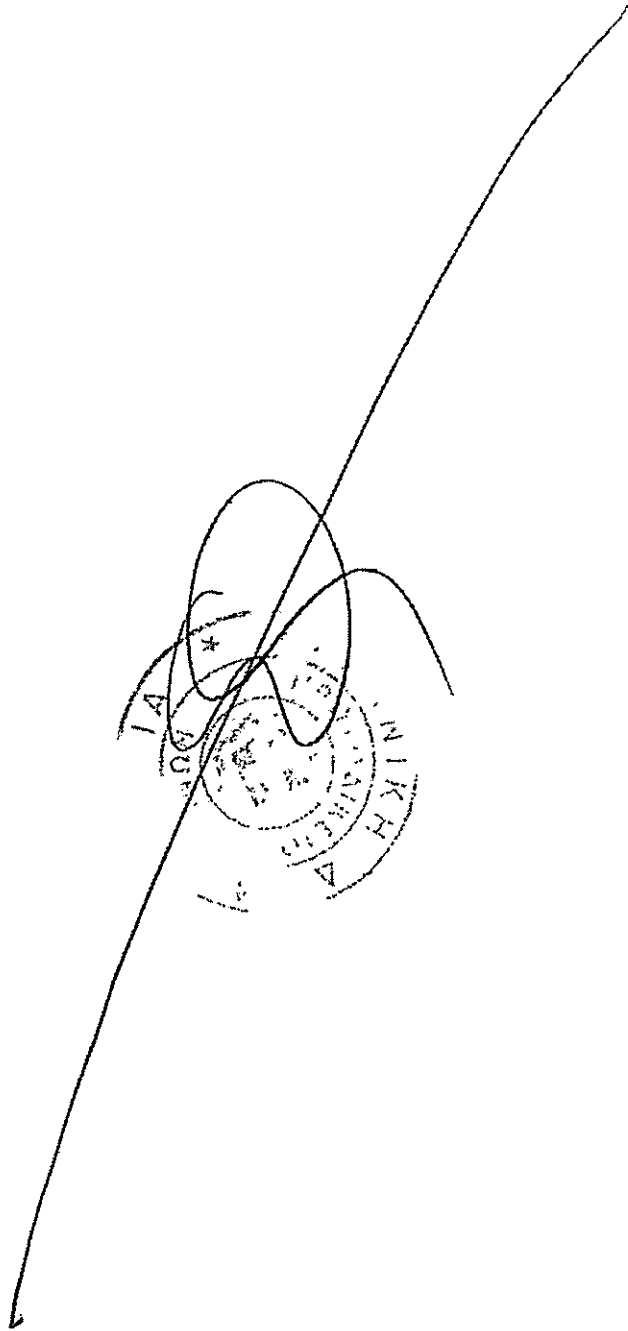
PAID
MAY 7 1907
H. H. MOORE
MAY 7 1907

στηριζόμενη στη διάταξη του άρθρου 281 ΑΚ και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα. Αποδείχθηκε ότι η επίδικη απεργιακή κινητοποίηση, που συνίσταται στην αποχή από τη διαδικασία αξιολόγησης των σχολικών μονάδων και των εκπαιδευτικών λειτουργών, προξενεί βλάβη στο κοινωνικό σύνολο (βλ. ad hoc ΜονΕφΑθ 4242/2021) και τούτο διότι η ανωτέρω διαδικασία στοχεύει στη βελτίωση της ατομικής απόδοσης των εκπαιδευτικών και στην προαγωγή και βελτίωση της ποιότητας και αποτελεσματικότητας του παιδαγωγικού και διδακτικού έργου, που προσφέρεται στο πλαίσιο της δημόσιας εκπαίδευσης. Αντιθέτως, η έλλειψη ουσιαστικής αξιολόγησης της ποιότητας της παρεχόμενης εργασίας σε κάθε επαγγελματικό κλάδο και πολύ περισσότερο στον χώρο της δημόσιας εκπαίδευσης, αντικείμενο της οποίας αποτελεί η διαπαιδαγώγηση των νέων ανθρώπων, προκειμένου, μεταξύ άλλων, να ανταποκριθούν μελλοντικά με υπευθυνότητα στα καθήκοντά τους ως πολιτών μίας ευνομούμενης και δημοκρατικής κοινωνίας, φαλκιδεύει σε μεγάλο βαθμό την επίτευξη των ανωτέρω αναγκαίων στόχων και αποτελεί διαχρονικά βασική αιτία των παθογενών φαινομένων, που διέπουν τη λειτουργία της ευρύτερης δημόσιας διοίκησης στη χώρα μας, απορριπτομένης ως αβάσιμης της ενστάσεως καταχρηστικής ασκήσεως του δικαιώματος, που προέβαλε η εναγόμενη. Μετά ταύτα αποδείχθηκε ότι η ένδικη απεργία – αποχή, που προκήρυξε η εναγόμενη είναι παράνομη για τους ανωτέρω αναφερόμενους λόγους, ενώ η εκ μέρους του ενάγοντος επικαλούμενη καταχρηστικότητα της επίδικης απεργίας – αποχής, προϋποθέτει κατ' αρχάς νόμιμη κηρυχθείσα απεργία, η οποία εν προκειμένω δεν υφίσταται, δεκτού γενομένου ως βασίμου του σχετικού ισχυρισμού της εναγόμενης και συνακόλουθα, παρέλκει η εξέταση των σχετικών λόγων καταχρηστικότητας της ένδικης αγωγής. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, η κρινόμενη αγωγή πρέπει να γίνει δεκτή ως βάσιμη κατ' ουσίαν, να αναγνωρισθεί ότι η ένδικη απεργία-αποχή είναι παράνομη και να απαγορευτεί η έναρξή της από την εναγομένη, με την απειλή σε βάρος της εναγομένης χρηματικής ποινής για κάθε περίπτωση παραβίασης της ανωτέρω καταληφιστικής διάταξης της παρούσας απόφασης, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα

H M O K P A V
A O H N

στο διατακτικό. Το παρεπόμενο αίτημα περί κηρύξεως της αποφάσεως προσωρινώς εκτελεστής πρέπει να γίνει δεκτό ως βάσιμο και από ουσιαστική άποψη, διότι συντρέχουν εξαιρετικοί προς τούτο λόγοι, ενόψει του ότι στις 15.3.2024 παρέρχεται η δεύτερη καταληκτική ημερομηνία για τις διαδικασίες αξιολόγησης και κατά συνέπεια, αν δεν κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή η παρούσα απόφαση ως προς την εν θέματι διάταξή της, θα ματαιωθεί ο σκοπός των προαναφερόμενων νομοθετικών διατάξεων, που καθιερώνουν την αξιολόγηση του παραγόμενου εκπαιδευτικού έργου. Λόγω δε του κατεπείγοντος, ως προαναφέρθηκε και των περιστάσεων έκδοσης της παρούσας, είναι απολύτως αναγκαία η παροχή άδειας προς το ενάγον για την επίδοση της παρούσας απόφασης στην εναγόμενη αυθημερόν και μετά την παρέλευση της ώρας 19.00 μ.μ. έως ώρα 21.00 μ.μ. της σημερινής ημέρας, δεκτού γενομένου του σχετικού αιτήματος του ενάγοντος. Τέλος, τα δικαστικά έξοδα του ενάγοντος πρέπει να επιβληθούν σε βάρος της εναγόμενης, λόγω της ήττας της (αρθρ. 176 ΚΠολΔ), μειωμένα όμως σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 22 του ν.3693/1957, ως η παράγραφος αυτή ισχύει μετά την υπ' αριθμ. 134423/08-12-1992 απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 5 παρ.12 του ν.1738/1987 (πρβλ. ΑΠ 589/2015 τράπεζα νομικών πληροφοριών «νόμος»), ως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ κατ' αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αγωγή.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ ότι η, κηρυχθείσα και γνωστοποιηθείσα στο ενάγον στις 12-03-2024 από την εναγομένη δευτεροβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση με την επωνυμία «ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ (Ο.Λ.Μ.Ε.)», απεργία-αποχή από κάθε διαδικασία ή ενέργεια, που συνδέεται με την διαδικασία αξιολόγησης των ν. 4692/2020 και 4823/2021 και των κατ' εξουσιοδότηση τούτων

1917
FEBRUARY
10
NEW YORK
NEW YORK
NEW YORK

NEW YORK
FEBRUARY
10
NEW YORK
NEW YORK
NEW YORK

κανονιστικών αποφάσεων και εγκυκλίων μέχρι την ικανοποίηση του αιτήματός της, είναι παράνομη.

ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΙ στην εναγομένη δευτεροβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση με την επωνυμία «ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ (Ο.Λ.Μ.Ε.)», την έναρξη της ανωτέρω κηρυχθείσης απεργίας.

ΑΠΕΙΛΕΙ σε βάρος της εναγομένης χρηματική ποινή ύψους πέντε χιλιάδων ευρώ (5.000 ευρώ) για κάθε παραβίαση της αμέσως ανωτέρω καταψηφιστικής διάταξης του διατακτικού της παρούσας.

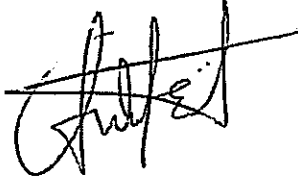
ΚΗΡΥΣΣΕΙ την απόφαση προσωρινά εκτελεστή ως προς τις ανωτέρω καταψηφιστικές της διατάξεις.

ΠΑΡΕΧΕΙ την άδεια στῶ ενάγον να επιδώσει την παρούσα απόφαση και μετά την παρέλευση της ώρας 19.00 μ.μ. έως ώρα 21.00 μ.μ. της σημερινής ημέρας.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ σε βάρος της εναγομένης τα δικαστικά έξοδα του ενάγοντος, τα οποία προσδιορίζει στο ποσό των διακοσίων (200) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, με την παρουσία και της Γραμματέως, χωρίς να παρευρίσκονται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι Δικηγόροι τους, στην Αθήνα, στις 15 Μαρτίου 2024.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Πελεδάκη Μαρία

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
ο οποίο θεωρήθηκε για τη νόμιμη
ληψάνη και έκδοσή του κατά τη
μετά της τσέρης, στις 15-3-2024
ΜΕΡΜΑ

